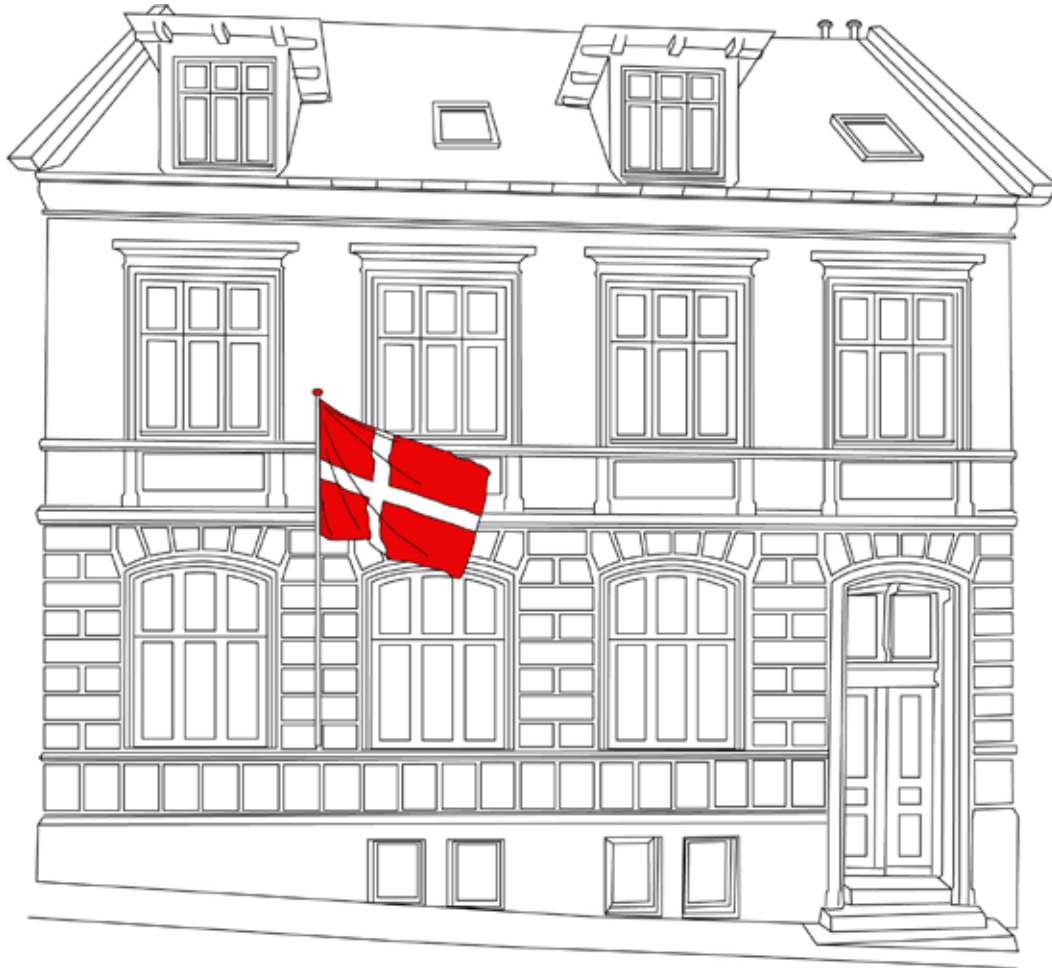

Laursens Realskole

1886 - 2011

125 år

Ansatte, der var til stede, da der blev taget fælles foto en dag i september 2010:

Øverst: *Clæs Brandt Nielsen, Lise Roed, Michele Demontis, Dorte Harmsen, Anders Drivsholm, Flemming Hansen, Inga Balsby, Søren Hyldegaard, Claus Rosenlund, Mogens Pilgaard.*

Midt: *Dan Balsby, Steen Møldrup Christensen, Troels Kirkeskov Jensen, Morten Lotz, Kim Bolmgren, Torben Jensen, Jan Mosegaard Kjeldsen, Jesper Moesgaard, Bent Jørgensen, Flemming Hedegaard.*

Siddende: *Beth Windinge, Jeannet Straagaard, Lene Ahlmann-Ohlsen, Kirsten Gye, Helle Klein, Anita Gruhn, Mette Schaarup, Karin Lippert, Trine Ørnstrup Dahl, Karin Lindgaard, Birthe Sanggaard.*

Forrest: *Hanne Vøhtz, Mogens Skagensten, Conni Flugt Hansen*

Men der manglede jo nogle, og det var: *Charlotte Aarslev, Anne Greve, Annette Wædeled, Birgitte Stein, Christin Eriksen, Erik Graae, Hanne Henriksen, Mie Møller Hansen, Nana Bang Kirkegaard, Poul Lund Andersen, Poul Søre Pedersen, Susanne Jensen, Søren Jensen, Tom Søjberg, Vagner Sloth, Mona Landom-Andersen, IngeBakmann, Yen Phung To, Anh Vu Khuu.*

Jubilæumskriftet, du lige har åbnet her, er skrevet af nuværende og tidligere ansatte. Vi har primært forsøgt at dække de 25 år, der er gået siden 100 års jubilæet. De tidligere jubilæumsskrifter fra 75, 90 og 100 års jubilæerne har vi skrevet sammen, så tråden på denne måde trækkes tilbage til 1886.
God fornøjelse.

Indhold

Forord	
En særlig fødselar.....	s. 4
Tillykke til den gode ånd...	s. 5
Anna Laursen	s. 6
De første 100 år	s. 7
Min første tid på skolen	s. 11
Lærerstart i 50'erne	s. 12
Lærerstart i 70'erne	s. 13
Undervisning	s. 14
De mindste klasser	
Indskoling og skovskole	s. 16
SFO	s. 16
Børnenes Jord	s. 17
Bygninger	s. 18
Gymnastiksalen	s. 19
Fysiklokalet	s. 20
Bibliotek, SNAP-Laura og EDB	s. 21
Skolens kontor	s. 21
X-House	s. 22
Indskoling, biologi og lærerværelse	s. 23
Skolegård	s. 24
Krealokaler	s. 25
De vigtige pedeller	s. 25
Børnehaveklassen	s. 26
10. klasse og fodbold	s. 27
Musicals	s. 28
Lejrture	s. 30
Grafittimaleri	s. 32
Aftenskolen SNAP	s. 33
Musikskolen Laura	s. 33

Forord

Af: Bente Strøjer
Formand for skolebestyrelsen

En helt særlig fødselar...

Historien starter i 1886, hvor malermester Hermann Poulsen ansætter en lærerinde til at undervise sine børn hjemme i privaten. Flere forældre følger trop, og i 1891 danner forældrekredsen en friskole med Anna Laursen som leder. Mens halvdelen af privatskolerne i Århus lukker omkring århundredeskiftet, vokser Fru Laursens Realskole støt og sikkert.

Set i et 2011-perspektiv har Laursens Realskole lige fra starten været noget helt særligt: At ansætte en kvinde som leder i en tid, hvor mange kommuneskoler afviste at ansætte kvindelige overlærere var usædvanligt. Det samme gjaldt det at undervise piger og drenge sammen. Også forholdet mellem lærere og elever var mere afslappet end på mange andre skoler: Ingen katederforhøjning hævede lærerne over eleverne, og der herskede ikke militær disciplin (– der faldt højest en øretæve)...

Sidste år spurgte vi forældrene, hvorfor de har valgt Laursens Realskole. Svaret var ret entydigt: Tillid og tryghed, høj faglighed kombineret med kreative projekter, studieture og sociale arrangementer nævnes som de vigtigste kendetegn ved skolen. Og det er vi rigtig stolte af!

Tillid til skolen og dens holdninger er et stærkt fundament for medarbejdere, ledelse og skolebestyrelse. På dette fundament vil vi fortsætte indsatsen for at udvikle skolen i takt med omgivelsernes krav og forventninger - med respekt for den historie og de traditioner, vi bygger på.

En stor tak til alle jer, der hver dag fylder skolen med liv og engagement og gør Laursens Realskole til noget helt særligt. Og rigtig god fødselsdagsfest!

På vegne af skolebestyrelsen.

Af: Troels Kirkeskov Jensen
Skoleleder

Tillykke til den gode ånd...

Man mærker det ikke direkte i det daglige, og slet ikke, når man har arbejdet her i mange år. Men ved sådan en lejlighed, som et 125 års jubilæum jo er, kommer tyngden af de mange år rigtigt frem.

Det er i tusindvis af elever, der gennem alle disse år har haft deres gang på Laursens Realskole og dobbelt så mange tusinder af forældre, der har haft samarbejde med skolen.

Når det har kunnet lade sig gøre gennem så mange år, er jeg overbevist om, at det især skyldes "ånden" på skolen. En ånd som allerede blev beskrevet i Anna Laursens tid, og som hun personificerede ved "sin personlighed, varme hjerte og rige menneskelighed, der gjorde skolen til ligesom et hjem for børnene". Skolen skulle være et sted, hvor børnene "frit kunne udfolde sig, trykke og glade. Man skulle trivedes godt i denne skole". I dag er de samme begreber jo, helt i tidens ånd, en del af skolens værdier. De har været gennemgående i alle årene.

I 1901 blev Fru Laursens skole anerkendt som eksamensberettiget realskole og allerede her blev den grundsten af faglighed og trivsel i skolens lagt, som også er gennemgående i dag. Skolens vilkår har æn-

dret sig drastisk siden vi skrev 1886, men det er stadig menneskelighed, nærvær og faglighed, der skal gå hånd i hånd på skolen. En kombination alle ansatte altid har sat højt, og som også ligger under alle aktiviteter på skolen.

Der er ingen tvivl om, at det også i fremtiden vil være Laursens Realskoles varemærke. Vi optager hvert år nye elever, der i antal svarer til halvdelen af skolens elever. Det kan vi kun fortsætte med, hvis vi bliver ved med at have et stærkt fokus på et trygt undervisningsmiljø og et højt fagligt niveau.

Det er rigtig glædeligt og en stor fornøjelse at være en del af en skole, der selv efter 125 år stadig er velrenommeret og eftertragtet. Det er i bevidstheden om, at utroligt mange mennesker gennem tiden har haft tilsvarende positive oplevelser med skolen, helt tilbage fra før vi elektricitet og benzin, ja endda før kvinder fik valgret. Det sidste afholdt heldigvis ikke fru Anna Laursen fra at lægge grunden til Laursen-ånden. En ånd som vi i høj grad fejrer med dette års jubilæum.

Anna Laursen

Pastorinde Anna Laursen blev i 1888 ansat som lærer ved den lille friskole i Frederiks Allé 42 (oprettet i 1886) med 36 elever. Hun overtog den 1. november 1891 ledelsen af skolen, dét år, hvor hendes mand, N. Joh. Laursen, købte skolen. 10 år senere (i 1901) fik skolen navnet: Fru Laursens Realskole, da skolen fik eksamensret.

Anna Laursens baggrund var to ophold på Askov Højskole, en lærergerning på Høng Højskole samt lærer på og senere leder af et børnehjem på Bornholm, inden hun endelig fik sin lærereksamen fra N. Zahles Skole i 1881. Herefter blev hun lærer ved en skole i Nyborg. Hun blev i 1882 gift med redaktør, senere pastor, Niels Johan Laursen, hvorved hun kom til Aarhus.

Hun blev efter nogle år af forældrekredsen for den lille friskole bedt om at blive leder, da skolen havde en del problemer og kendte til Anna Laursens tidligere erfaringer. Skolen havde på det tidspunkt 30 elever. De moderne tanker om børns frihed og naturlige livsudfoldelse herskede i Fru Laursens Realskole lige fra begyndelsen, ikke mindst takket være fru Laursens aldrig svigtende interesse for og store kærlighed til skolen og eleverne – hun gjorde nærmest skolen til et hjem for børnene, hvor de kunne udfolde sig, trykke og glade.

Anna Laursen bestyrede skolen til sin død i 1911, 67 år gammel. Hendes gravsted kan stadig ses på Nordre Kirkegård i Aarhus. Kort forinden overlod hun hvervet

som skoleleder til sin betroede medarbejder, Maren Nielsen.

Niels Johan Laursen

N. J. Laursens baggrund var bred; først lærereksamen, så studentereksamen, siden hen cand. theol. Hans politiske interesse gjorde ham til redaktør af først Aarhus Folkeblad, siden medredaktør af Aarhus Amts Folkeblad, i alt blev det til 20 år som redaktør, inden han blev kapellan ved Århus Domkirke, senere konstitueret stiftsprovst.

Sideløbende med præstegerningen sad han også i Aarhus Byråd i to omgange og blev i 1910 valgt til folketinget, hvor han straks kom i finansudvalget og senere blev dets formand – en dengang usædvanlig vigtig post.

Han fandt der udover tid til at undervise på Fru Laursens Realskole, i 10 år i engelsk og tysk, desuden i religion til sin død i 1930.

Som byrådsmedlem virkede N.J. Laursen for skolevæsenets udvikling i almindelighed, lige som han kæmpede for oprettelsen af et jysk universitet med placering i Aarhus, hvilket blev en realitet i maj 1928. Undervisningen foregik da i lejede lokaler. Den første universitetsbygning blev indviet i september 1933.

De første 100 år

Der var mange privatskoler i sidste halvdel af forrige århundrede. I Aarhus kulminerede antallet i 1888, hvor der var i alt 44, der underviste børn over 7 år. Mange af dem var ganske små, kun i 18 af dem var der over 30 elever. "Madammeskolerne" kaldte man disse ganske små skoler.

Én af disse var den skole, der senere skulle udvikle sig til Fru Laursens Realskole. Den startede i 1886, ved at malermester Hermann Poulsen ansatte en lærerinde til at undervise sine børn. Undervisningen foregik i privaten i Vestergade 38, og da malermester Poulsen senere på året flyttede til Frederiksgade 76, flyttede "skolen" med.

Efterhånden begyndte flere forældre at sende deres børn til denne undervisning. Det krævede mere plads, og man lejede derfor nogle lokaler i Vestergade 5. Hertil flyttede skolen efteråret 1887. Lige efter nytår i 1888 brændte ejendommen imidlertid ned og efter kort tid i nogle midlertidige rum i Søndergade 17, flyttede skolen i foråret 1888 til baghuset i Frederiks Allé 42. Den havde på det tidspunkt 36 elever – 18 drenge og 18 piger – 2 skolestuer og et sløjdlokale.

Men heller ikke i Frederiks Allé fik skolen et blivende sted. Ejendommen blev solgt i 1890, skolen blev sagt op og tvunget til atter at flytte. Denne gang til Søndergade 70, hvor der blev indrettet skole i baghuset. Her blev man, indtil pladsmangel tvang skolen til at finde

et større hus. Det skete i 1923, hvor skolen flyttede til Hjelmensgade 12, det sted, hvor den endnu ligger.

Fra friskole til eksamensskole

Skolen blev startet af en forældrereds som en grundtvigsk friskole, og i de første år foregik undervisningen mere eller mindre med lærere, der arbejdede gratis. Det var en tid fyldt med kriser: elendig økonomi, skiftende lærerkræfter og en stadig flakken fra sted til sted. Forhold som gjorde, at det var umuligt at opbygge et stabilt skolemiljø.

For at få undervisningen i faste rammer, bad forældrene derfor én af lærerinderne ved skolen, fru Anna Laursen, om at blive pædagogisk og administrativ leder af "Valgmenighedens Skole", som den dengang hed. Dette skete i 1891.

Anna Laursen var i 1886 medstifter af Dansk Kvinde-samfunds Århus-kreds og dens forkvinde gennem 22 år. Deres arbejde var bl.a. medvirkende til, at kvinder fik stemmeret i 1915. Nu blev hun desuden skoleleder, samtidig med at hun fortsatte med at undervise på skolen. Også hendes mand, pastor N. Joh. Laursen, var særdeles aktiv udadtil: redaktør samt repræsentant for Venstre i både folketing og byråd. Han var indtil sin død i 1930 én af skolens bærende kræfter. Han underviste der, og han købte ejendommen Søndergade 70, da hans kone overtog ledelsen af skolen.

Da Anna Laursen blev leder, havde skolen ca. 40 elever. I løbet af 1890'erne gik det jævnt fremad med elevantallet, uden at det dog blev det helt store sus.

Samtidig voksede det krav frem hos nogle af forældrene, at undervisningen på skolen skulle udformes således, at børnene kunne afslutte skolegangen med præliminæreksamen – et nærmest kættersk krav i en grundtvigsk friskole.

Efter lange og grundige overvejelser besluttede Anna Laursen i samråd med skolens lærere at efterkomme forældrenes krav. Økonomien havde sejret over ideologien. Forældrene truede nemlig med at flytte deres børn til andre skoler, når de var fyldt 12 år, og dette ville være en trussel mod skolens fortsatte eksistens.

Undervisningsplanerne blev derfor lavet om, og i 1899 tog det første hold præliminæreksamen i København som privatister. I 1901 blev skolen anerkendt som eksamensberettiget realskole og fik samtidig navnet "Fru Laursens Realskole".

Det var "den historiske udvikling", der nødvendig-gjorde, at man tog skridtet fra grundtvigsk friskole til

eksamenskole, forklarede pastor Laursen senere i en af skolens årsberetninger. På det tidspunkt – midt i 1890'erne – var der ikke mulighed for at tage real- eller præliminæreksamen inden for det kommunale skolevæsen, det blev først indført i Aarhus fra 1906. Kun Katedralskolen og 2 andre private realskoler i byen havde dimissionsret.

Reformerne i folkeskolen lod vente på sig, selvom den almindelige samfundsudvikling efterhånden krævede en ændret skoleundervisning. En præliminæreksamen gav f.eks. børnene mulighed for ansættelse ved de dengang hurtigt voksende arbejdsområder som jernbane-, post-, told- og telegrafvæsen samt kontor- og bankvæsen.

Tilsyneladende var det en rigtig beslutning Anna Laursen tog, i hvert fald set i relation til skolens

fortsatte eksistens. Den ene privatskole efter den anden bukkede under og måtte lukke. I perioden fra 1888 til 1905 halveredes antallet af de private skoler i Aarhus, men de, der klarede skærene, blev større og større. Således også Fru Laursens Realskole. I 1898 rundede man de 100 elever, og i 1911, da Anna Laursen døde, var der 219.

Frihed og disciplin

Laursens Realskole havde lige fra begyndelsen fællesundervisning for piger og drenge. Det var, om ikke uhørt, så dog usædvanligt for tiden. Århus kommunale Skolevæsen fulgte f.eks. først efter så sent som i 1946. Også forholdet mellem lærere og elever har tilsyneladende været mere afslappet, end det almindeligvis var inden for det kommunale skolevæsen. Det kunne til tider være en barsk oplevelse at være elev i kommuneskolerne, hvorimod der herskede en anden ånd på mange af privatskolerne. "Der hersker frihed på skolen, men der er alligevel en god disciplin", har en af forældrene udtalt om forholdene på Laursens Realskole.

De noget friere forhold kan illustreres med nogle ganske banale eksempler. På Laursens Realskole var lærerne ikke i bogstaveligste forstand højt hævet over eleverne – der var nemlig ingen katederforhøjninger. Et symbol på at lærerne ikke var mere værd end eleverne, men at begge parter var lige nødvendige for en skole. Og havde man forbrudt sig mod disciplinen i kommuneskolerne, blev der som regel afregnet kontant. Det var ikke ualmindeligt, at man fik strips for de mindste forseelser, og der blev slidt mange spanskrør op på børnenes baller. På Laursens Realskole herskede der ikke, som man selv udtrykte det, "militær disciplin"; der vankede højst en øretæve.

Det var kvinderne, der var de ledende kræfter i skolens første 44 år. Efter Anna Laursens død overtog en af skolens lærerinder, Maren Nielsen, jobbet som leder af skolen. Det var først med hendes afgang i 1930, at mænd fik adgang til lederposten på skolen, en position de for øvrigt har beholdt siden. Også en forskel til kommuneskolerne, hvor man stadig omkring århundredeskiftet afviste at ansætte en kvinde som overlærer.

Skolen flytter til Hjelmensgade

Elevantallet var stadig jævnt stigende, og i 1920 var man nået op over de 200. Det betød, at der blev pladsmangel i baggården i Søndergade 70, og N. Joh. Laursen købte derfor i stedet Hjelmensgade 12.

Hjelmensgade 12 var dengang et 1-etagers hus, der i forvejen fungerede som skole. Pastor Laursen udvidede bygningen ved at påbegynde en etage mere. Udvidelsen var tegnet af arkitekt Ludvig A. Petersen, der også havde tegnet 5 af byens kommuneskoler, bl.a. Finsensgade Skole og Samsøgade Skole. Den 8. januar 1923 blev den nye skole i Hjelmensgade indviet.

Også i Hjelmensgade var der dog lidt trangt i begyndelsen. En tidligere elev har fortalt, at pultene stod så tæt i klasseværelset, at han hele tiden havde fletningerne fra den foransiddende pige i sit blækhus. Men pladsproblemerne blev løst ved, at man hen ad vejen

inddrog nogle erhvervslejemål i bygningen, ligesom man også senere købte naboejendommen. I 1932 var der 10 klasseværelser og lokaler til naturfag og sang, bibliotek, gymnastiksal, lærerværelse og kontor.

Folkeskoleloven af 1937, der som noget nyt indførte den eksamensfri mellemskole, fik ikke den store betydning for undervisningen på Laursens Realskole; man fortsatte med at føre eleverne frem til præliminæreksamen. Først i begyndelsen af 1950'erne begyndte man at afvikle præliminæreksamen til fordel for mellemskole- og realeksamen. De første elever tog realeksamen ved skolen i 1958.

Selvejende institution

Den næste skolelov, der kom i 1958, fik til gengæld stor betydning, både for undervisningen som for de økonomiske forhold. Skoleloven af 1958, der blev betegnet som "en fornyet og forstærket trussel" mod privatskolerne, krævede, at de private realskoler mht. lokaler og indretning skulle have en standard, der svarede til de offentlige skoler. Desuden blev tilskudsordningerne ændret, således at tilskuddene til de private skoler blev reduceret. Derimod bød loven på åbenbare økonomiske fordele for skoler, der var selvejende institutioner.

Det var baggrunden for, at daværende skolebestyrer J. Kjær-Jensen i 1963 solgte skolen til "Den selvejende

institution Laursens Realskole". Det er nu en bestyrelse, der styrer skolen administrativt og økonomisk, mens den faglige og pædagogiske ledelse stadig ligger hos skolelederen.

Med hensyn til undervisningen forsøgte skoleloven af 1958 at tilpasse skolen den voldsomme tekniske udvikling, der var foregået på snart sagt alle områder i det omgivende samfund. På Laursens Realskole gav det sig bl.a. udtryk i, at der blev indført teknisk forberedelseseksamen efter 9. klasse, samt en teknisk realeksamen ved siden af den almene realeksamen.

Kommet for at blive

I de sidste 35 år har forholdene i den private skole og den offentlige skole tilnærmet sig hinanden på mange områder. Men på ét punkt er der stadig forskel. Laursens Realskole har i dag omkring 460 elever fordelt på to adresser, så det synes stadig at være en lille skole med alle dens åbenlyse fordele for lærere og elever. Overskuelighed og tryghed for eksempel – forhold, der forhåbentlig kan give det overskud, der kan bære skolen gennem de næste 100 år eller mere.

Privatskolen har vist sin berettigelse i det danske skolesystem, og Laursens Realskole har vist sin berettigelse i det århusianske skolesystem.

Min første tid på skolen

Af Hanne Vøhtz
ansat på skolen 1977-2010

I 1976 blev jeg lærer og søgte stillinger overalt i Aarhus Kommune. Det var næsten håbløst at finde en. Men så opdagede jeg, at Laursens Realskole søgte en lærer med mine fag. Altså gang i en ansøgning. Jeg blev indkaldt sammen med en masse andre. I rummet uden for kontoret sad også pedellen, som jeg hurtigt faldt i snak med. Vi snakkede og grinede godt sammen, hvilket forårsagede, at han gik ind på kontoret lige inden, jeg blev kaldt ind for at sige, at blev jeg ikke ansat, ville han sige op. – Han blev på skolen til sit 50 års jubilæum!

Altså blev jeg ansat. Gad egentlig vide, om skolen var bange for, om han sagde op, eller om jeg blev ansat på grund af mine kvalifikationer! Det kan man spekulere lidt over, men skolen holdt mig da ud i 33 år. Jeg fik et skema, som lød på en realkursusklasse som klasselærer og i dansk (dengang kunne man som voksen tage et 2-årigt kursus, som endte i en realeksamen. Yngre var jeg end mange af mine elever, men det var 2 skønne år, selv om materialerne var oldnordiske!!) 2 musiktimer (mig, som hverken kan spille eller kender noderne, men ungerne fik madam blå til at fløjte i, glas med forskellig vandmængde i til at slå på, xylofoner og andre morsomheder, men vi havde nogle dejlige timer), 5 gymnastiktimer (rædselsfulde,

da jeg ikke havde gymnastik på seminariet) - og tysk. Tyskmaterialerne (Nydahl: "Karl spielt Klavier" var den første sætning!!!) var så gamle, at man, da jeg selv gik i folkeskole, havde skrottet det. (Spørg jeres bedsteforældre, om de kan huske det). Jeg kunne ikke arbejde med det, ergo måtte jeg selv lave tyskmaterialer, hvad der gik mange timer med. De blev duplikeret på spritduplikator, hvilket var et møjsommeligt arbejde, og det lugtede!

Dengang var en lærer et ophøjet væsen. I hvert fald sad vi ca. 20 cm højere end eleverne på et repos, så man kunne se alle elever og deres "ulovlige" gøremål. De findes desværre ikke mere. Det nuværende lærerværelse rummede både det daværende samt et bibliotek, så vi sad faktisk på skødet af hinanden. Der var faste pladser, og elever havde kun adgang til lærerværelset, hvis de var ved at forbløde, havde brækket benet eller lignende ting. Efter et par år blev realkurset nedlagt, idet realeksamen af politiske grunde blev erstattet af et andet skolesystem. Elevtallet blev reduceret med i hvert fald 100, så diverse undervisende universitetsstuderende blev afskediget. Vi var nede på 187 elever. Det var en streng tid, men heldigvis vendte billedet.

Jeg har som skrevet været ansat på skolen i 33 år og har været glad for det: dejlige unger, dejlige kolleger samt ledelser. Humor ER en vigtig ting.

Lærerstart i 50'erne

Af Grethe Jacobsen
ansat på skolen 1952-1997

Den 1. august 1952 blev jeg som nydimmitteret lærerinde ansat på den privatejede Fru Laursens Realskole.

Der er meget stor forskel på skolens udseende dengang og i dag. Klasseværelserne er smukt istandgjorte og veludstyrede, gymnastiksalen er blevet et rart sted at opholde sig i, og skolegården er forandret til ukendelighed.

Lærerne måtte selv betale de bøger, de ønskede at undervise efter. Eleverne skulle naturligvis også købe bøger og hæfter. Dengang kunne man købe hæfter og blyanter i et lille rum, som blev kaldt "Blækhuset".

Kontoret var i den ene ende af det, der i dag er lærerværelse. Dengang var lærerværelset et klasseværelse på 1. sal. Der var bogtrykkeri i kælderen, hvor kreariummet er i dag. I fysiksalen var der en mindre fabriksvirksomhed – et tekstiltrykkeri.

Frk. Kirstine Laursen, som var niece af skolens stifter pastor Laursen, var ikke altid tilfreds med den nye skolebestyrer Jens Kjær-Jensen, som købte skolen i 1951 – heller ikke med den nyansatte lærerinde.

Eksamensformen de første år var præliminæreksamen med fuldt pensum i alle fag. Den blev hurtigt skiftet ud med den mere overkommelige realeksamen.

Lærere og elever samledes til morgensang hver dag. Lektionerne var på 50 minutter, så det kunne godt gå an.

Skolebal med skuespil var den store årlige begivenhed, og når skriftlig eksamen var overstået, var der udflugt. Det var et år "Ud i naturen" på Himmelbjerget, et andet år "Til en by", hvor man var i Odense og så domkirken og zoo. Juleafslutningen foregik på skolen med domprovsten som taler. Synges skulle der, så sangene blev indøvet til morgensangen i ugerne før. Sommerferieafslutningen fandt sted på Østergades Hotel med faneindmarch, korsang og skuespilleroplæsning.

Det var en anderledes tid.

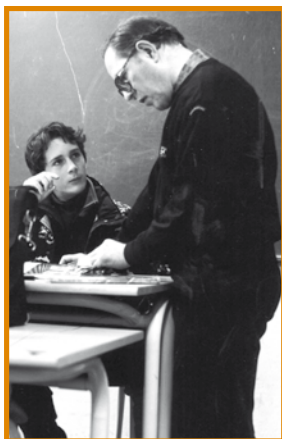

Lærerstart i 70'erne

Af Bent Fløng
ansat på skolen 1972-2000

Når jeg kommer til et nyt sted, er det beroligende, at der er noget genkendeligt. Da jeg første gang trådte ind ad døren til skolen, var der meget, som kunne genkendes. Borde med hul til blækhuset, stole der var så hårde at sidde på, at man umuligt kunne falde i søvn. Det var naturligvis heller ikke meningen.

Skolen havde et fysiklokale, et biologi lokale og et sløjde lokale. Alt det kendte jeg fra min egen skoletid i 1940'erne. Fysiklokalet var indrettet som et auditorium med et langt bord, hvor fysiklæren kunne lave sine forsøg. Forsøgene lykkedes en gang imellem.

På skolen undervistes i fysik og i biologi i det samme lokale. Ræven, grævlingen og gråspurven var låst inde i et skab. Naturen bag glas, hvilken mageløs ide. Hvad der også var genkendeligt, var timerens længde på 60 minutter - hele ugen, undtaget lørdag, hvor vi fik fri kl. 12.

Det var den økonomiske

fremgang, der havde gjort det muligt at holde bil og sommerhus. Så fik man halvanden døgn sol og frisk luft, så man mandag kunne fortsætte fremskridtet.

Hvad er så genkendeligt nu? Den første dag efter sommerferien? Ja. Skolens årlige skovtur? Ja. Dagene før jul og den sidste dag inden sommerferien? Også det!

Hvad er så forandringerne. Klasseværelserne er der stadig med borde, nu uden huller til blækhuset. Der er et fysiklokale, et nyt biologilokale med mulighed for elevforsøg, krydret med elektronisk isenkram.

SKOLEBETALING

Ved Laursens Realskole er de månedlige skolepengesatser for indværende skoleår følgende:

1. klasse	33 kr.	7. klasse	41 kr.
2. —	33 -	8. —	45 -
3. —	33 -	9. —	45 -
4. —	37 -	1. realklasse	45 -
5. —	37 -	2. —	45 -
6. —	41 -	3. —	45 -

1965

Undervisning

Vi ser os selv som en fagligt velfunderet skole. Den fælles ambition fra lærere, forældre og elever er at opnå en meget høj grad af læring i alle fag. På lærersiden er den løbende daglige og faglige udveksling af idéer i et frugtbart socialt miljø med til at holde et højt niveau i undervisningen i klasserne.

Undervisningen foregår ikke kun i klasselokalerne. Takket være vores nye faglokaler er der blevet meget bedre plads til eksperimenter, forsøg og undersøgelser. Broer bygges, fisk

og svinehjerter dissekteres. Og hele skolen og skolens areal bliver år efter år målt op på kryds og tværs. Vidste I forresten, at et af de ikke helt store Maersk-skibe kan have så mange containere, at man ville kunne danne en containervej fra havnen og et godt stykke forbi Herning? Det var der en tredje klasse, der engang fandt ud af. Tysk i skolegården og dansk på Aros.

Men hvor end undervisningen foregår, er det, og vil det altid være vores mål, at den enkelte elev opnår glæde og succes ved det faglige og sociale samvær.

De mindste klasser

Indskoling og skovskole

Skolen satte i 2000 et udviklingsarbejde i gang for at undersøge mulighederne for at skabe endnu bedre undervisningsbetingelser for især indskoling.

Det resulterede, efter et års arbejde i, at vi fik etableret et samarbejde mellem børnehaveklassen, 1., 2. og 3. klasse, hvor klasserne hver mandag i 16 uger har skovskoleundervisning i Hørhaven i Marselisborgskoven.

Alle elever og lærere tager med bussen til de shelters, der er i området, og de har så deres daglige undervisning her, i skoven eller på stranden. SFO-tiden om mandagen foregår også i skoven.

Formålet med skovskolen var og er primært at få vores elever til at have en mere selvfølgelig tilgang til naturen. Vi vil gerne skabe en modvægt til deres øvrige hverdag, som i

højere og højere grad er blevet stillesiddende og præget af indendørs aktiviteter. Samtidig kan vi tilgodese en større variation i læringsformer i skoven, hvor der også bliver undervist i matematik og dansk.

SFO

Skolens tilbud til de mindste børn har siden midten af halvfemserne ændret sig markant fra det tidligere pasningstilbud til de mindste børn fra børnehaveklassen til 3. klasse, som slet og ret blev kaldt "Pasningen". De kommunale skoler havde alle etableret skolefritidsordninger. Skolens forældre havde derfor, en helt beret-

tiget, forventning om, at Laursens Realskole lavede det samme tilbud.

Skolen ansatte pædagog Lene Christiansen til at etablere et SFO-tilbud. I løbet af årene udviklede skolens SFO sig til at blive en institution i skolen med fem ansatte, hvor børnene får en lang række aktivitetstilbud gennem ugen. SFOen er også den naturlige

forlængelse af skovskolen og har, lige som skovskolen, halvdelen af årets mandage i skoven.

Børnenes Jord

Skolens udfordringer på kvadratmeter gælder også for skolegården. Fornemmelsen af plads i skolegården, bliver hjulpet godt på vej af, at de seks 10. klasser har til huse på Nørrebrogade og ikke kommer ret meget i

Hjelmensgade. Men selv de resterende tre hundrede elever vil have trange kår, hvis de alle skulle være i skolegården i frikvartererne. Skolens større elever må gerne gå udenfor skolen i deres frikvarterer, og det letter en del. Men det helt store plus på de udendørs arealer ligger i skolens mangeårige og rigtig gode samarbejde med Børnenes Jord.

Her har skolens børn gennem årtier leget i frikvartererne og i deres fritid. Mange har haft dyr, især kaniner på Jorden, og mange har også været tilmeldt Børnenes Jords eget fritidstilbud.

Skolens SFO har meget stor glæde af samarbejdet med Børnenes Jord. Børnene og de ansatte bruger hver dag Jorden og deres faciliteter. Skolen har via dette samarbejde en helt nødvendig og rigtig god forlængelse af skolegården.

Bygninger

Skolen har alle dage lige fra starten i 1886 i Vestergade 38 haft udfordringer på den plads, skolen råder over.

Disse udfordringer betød, at skolen kort tid efter flyttede til Frederiks Allé 42 og allerede inden 1891 havde til huse i Søndergade 70.

På grund af elevfremgang gennem de næste 30 år gjorde det de daværende forhold så små, at skolen flyttede til de nuværende bygninger i Hjelmensgade 12 i 1923.

Selv om skolen ikke har haft brug for at flytte til en ny skole i de mellemliggende år frem til i dag, betyder

det ikke, at skolen ikke har haft store opgaver med at finde plads til lokaler.

Gennem sidste århundrede er skolen er fortsat med at vokse og rummer nu 462 elever.

Skolen har derfor udvidet ved at købe flere lejligheder i umiddelbar nærhed af skolen og har lejet lokaler til de mange 10. klasses elever.

Skolen har foretaget mange lokaleændringer for at kunne modsvare de mange skiftende krav og behov, så der altid kan foregå en tidssvarende undervisning.

Ud over de mange ombygninger kræver bygningerne også en del vedligeholdelse i og med, at de første sten på matriklen er langt over 100 år gamle.

Du kan i det følgende læse om nogle af bygge- og renoveringsprojekterne. Vi har valgt at beskrive dem, fordi de er et udtryk for den vilje til forandring, der gennem rigtig mange år, har hersket på skolen. Hver ombygning er også udtryk for en nødvendig forandring. En forandring, som skolen har forsøgt at løse inden for de rammer, bygningerne har sat.

Gymnastiksalen

Skolen har alle dage haft meget trange vilkår til idræt. Der er på skolen én gymnastiksal. Salen har en standardstørrelse for en gymnastiksal, så der akkurat er plads til en badmintonbane og ribber i siderne.

Frem til 1990 rummede lokalet dog også omklædningsrum og brusere, så der var ikke meget plads til gymnastikaktiviteterne, og slet ikke når man samtidig skulle forsøge at tilgodese de mange nye idrætsaktiviteter, der var kommet til, siden salen blev taget i brug første gang.

Forud for renoveringen af gymnastiksalen i 1990 havde skolen ansøgt om tilladelse til at hæve taget, så der kunne skabes plads til boldspil som basket- og volleyball. Efter en nabo høring blev ansøgningen afvist. Skolen nøjedes med at skifte taget og lave fritliggende bjælker, så der i det mindste var en fornemmelse af, at der var lidt højere til loftet. Samtidig blev omklædning og bruserum flyttet ud af gymnastiksalen og ned i nærliggende lokaler. Der blev også plads til en scene, som der efterhånden var et stort behov for, da der på skolen blev mere og mere musik og drama i forlængelse af etableringen af Musikskolen Laura.

Gymnastiksalen er i dag et rum, der skal løse mange forskellige behov; musicals, koncerter, morgensamling, dramatræning, aftenskoleundervisning, informationsmøder, skriftlige prøver og babyrytmik. Ja, og så gymnastik, særligt til de mindste klasser. Den fremstår derfor som et rum, hvor der ikke er streget op til boldspil, men derimod trukket kabler til lyd, lys og computere.

For at indfri de større klassers krav til idrætsundervisningen har skolen i dag aftaler med mange eksterne udbydere af idrætstilbud, og eleverne fragtes frem og tilbage i busser.

Fysiklokalet

Fysiklokalet er blevet ændret mange gange i skolens levetid.

I mange år havde faget til huse i et lokale på bagtrappen. I begyndelsen af firserne blev et lokale til en sidebygning, hvor der tidligere var kulkælder og fyrrum, indrettet til fysik og kemi. Her blev installeret forsøgsborde i små "øer" til eleverne og elevskabe med materialer til forsøg samt et depotrum.

Men også i fysik ændrer de pædagogiske tendenser sig. I løbet af halvfemserne blev det muligt at afholde

gruppeeksamener, og det smittede af på undervisningen, så der efterhånden var en stor andel af samarbejde. Det blev samtidig tydeligt, at der opstod en klar skelnen mellem teori og praksis i undervisningen. Ydermere havde skolen i starten af 90'erne udskiftet de gamle skolemøbler med nye ergonomisk rigtige borde og stole. Blot ikke i fysik og kemi. Her sad eleverne på lave skamler, der passede bedre i 1. klasse end i de store afgangsklasser, der havde faget.

Derfor stod fysik/kemilokalet overfor endnu en overhaling.

Alle forsøgsbordene blev sat ud til væggene, og der kom passende udluftning i lokalet og over forsøgspladserne, og vi fik ergonomiske møbler ind til de efterhånden meget lange elever.

I og med at skolen i dag har seks 10. klasser, tre 9. og tre 8. klasser og to 7. klasser, er fysik/kemi-lokalet et af de mest brugte faglokaler på skolen, så det er derfor også et af de mest vedligeholdelseskrævende lokaler.

Bibliotek, SNAP-Laura og Edb

I løbet af halvfemserne afløste PC'erne efterhånden mere og mere de noget utidssvarende Commodore computere. Windows gjorde computerne lettere at bruge, og der blev udviklet undervisningsprogrammer.

Det blev derfor tydeligt, at det var nødvendigt med et computerlokale.

Der var brugbar plads på første sal i Hjelmensgade 10, som på daværende tidspunkt husede administrationen af Musikskolen Laura og Aftenskolen SNAP. De fik indrettet lokaler i kælderen. Skolens pedel Leo Amby svejsede computerborde sammen, så to elever i en klasse kunne deles om en computer.

Nogle år senere blev en væg fjernet, og nye computere rykkede ind. Men nu en til hver elev.

Det betød så til gengæld, at skolebiblioteket også måtte flytte. Det kom op på tredje sal på hovedtrappen. Biblioteket skulle på daværende tidspunkt indfri behovet for læsetræning på mange forskellige niveauer samtidig med, at de større elever skulle kunne skaffe sig information til deres mere og mere omfattende selvstændige opgaver. Hovedbiblioteket i Mølleparken blev ofte benyttet af elever og klasser til at skaffe sig læseoplevelser og informationsmaterialer til deres opgaver.

Da skolen i 2001 besluttede at etablere endnu en 8. klasse, så der nu blev tre 8. og tre 9. klasser, måtte skolebiblioteket endnu en gang vige pladsen.

Der blev indrettet to sammenhængende lokaler i kælderen ved siden af Musikskolen og Aftenskolen.

IT-udviklingen revolutionerede efterhånden informationssøgning og informationsadgang. Derfor faldt behovet for, at skolebiblioteket skulle kunne indfri dette behov. Både på grund af internettets udbredelse, men også fordi forlagenes CD-rom- og webudgivelser af deres materialer steg voldsomt. Derfor blev det oplagt at definere skolebiblioteket som værende primært til de mindste elevers læsetræning og deres faglige arbejde. Det var derfor en oplagt placering, da det rykkede ind tæt på indskolingshuset.

Edb-lokalet er vel nok det mest brugte lokale på skolen og vil sagtens kunne udbredes til endnu flere kvadratmeter. Men der er ikke umiddelbart mulighed for at indlemme nye lokaler. Skolen udbygger derfor antallet af bærbare computere, så eleverne på dem kan det samme som i edb-lokalet.

Skolens kontor

Skolens kontorer skulle gennem mange år frem til 1996 rumme skoleleder, viceinspektør og skolesekretær. Herefter blev der yderligere ansat en bogholder,

og lokalerne ved siden af lærerværelset blev derfor for små.

Det tidligere lokale til børnehaveklassen i Hjelmensgade 10 blev inddraget, da klassen flyttede over i det gule hus. Herved kunne administrationen råde over 3 kontorlokaler. I dag er der fem medarbejdere i de samme kontorlokaler, der er blevet renoveret her i 2011.

X-House

Skolen har altid haft en god appel til de største elever, muligvis på grund af tidligere tiders realskole-image.

Der har op gennem halvfemserne været et stadigt stigende behov for at tilbyde undervisning til 10. klassens elever.

I starten af halvfemserne havde Laursens Realskole tre 10. klasser, som alle var på hovedskolen i Hjelmensgade.

I 1995 startede skolen en fodboldklasse på initiativ af bl.a. lærer John Andersen. Den blev med det samme populær, og det blev nødvendigt at skaffe nye lokaler.

Skolen lejede i 1997 derfor en bagbygning på Nørre-

brogade, som tidligere havde været bla. æggepakkeri. Pedel Leo Amby gik i gang igen. Der blev indrettet tre klasselokaler til skolens tre almene 10. klasser, og de kunne rykke ind i deres helt egen bygning uden mindre elever omkring sig, mens 10. fodbold og havde klasselokaler i Hjelmensgade.

Efter en navnekonkurrence blev det besluttet, at lokalerne, efter lærer Grethe Jakobsens forslag, kom til at hedde X-House. Eneste hage ved konceptet var, at lærerne måtte gå frem og tilbage mellem Hjelmensgade og X-House. Sådan er det stadig. Mange sætter pris på turen, når blot solen skinner.....

I 1997 etablerede skolen en musiklinje i 10. klasse. Det betød fem 10. klasser og stadig kun tre lokaler på X-House, så musikklassen måtte ligesom fodboldklassen blive på hovedskolen i Hjelmensgade, hvor også musiklokalet fandtes.

I 2001 blev det aftalt at renovere baghuset på X-House, lave en tilbygning, samt at etablere endnu et musiklokale kun til 10. musik. Nu kunne sko-

len lave et 10. klasses center, hvor alle fem 10. klasser havde deres egne faciliteter, og der blev på den måde plads til nye lokaler til nye faglokaler på hovedskolen.

I dag er der seks 10. klasser. Tre studielinjer, en musiklinje, en fodboldlinje og en adventurelinje. Fodbold og adventure kan dele lokale, fordi de har mange aktiviteter uden for huset.

Indskoling, biologi og lærerværelse

Skolen købte over 2 år i starten af årtusindeskiftet de to lejligheder oven på den daværende børnehaveklasse i det, vi kalder det Gule Hus. Tanken var at indrette et indskolingshus, der også skulle fungere som SFO om eftermiddagen.

Skolen indhentede tilladelse til at nedlægge lejlighederne, så de fik status af erhverv og kontaktede derfor arkitektfirmaet Vintov, der gennemførte en høringsproces med alle involverede parter.

Det har resulteret i nogle smagfulde, hyggelige og velfungerende lokaler, der indfrier behovet for at være både undervisnings- og SFO-lokaler.

Eleverne oplever nu den tryghed, det giver, altid at være i den samme bygning. De skal ikke skifte til et SFO-hus om eftermiddagen, og de kender alle de voksne, der kommer i huset.

Undervisningsministeriet ændrede i 2003 vilkårene

for orienteringsfagene, så biologi, geografi og historie blev udskilt som selvstændige fag med afsluttende eksamener. Samtidig var det nye fag natur/teknik nu ved at være et etableret fag i 1.- 6. klasse.

Det stillede ret hurtigt nye krav til faglokalerne. Det blev nødvendigt med et lokale, der kunne rumme biologi, natek og geografi på samme måde, som vi havde et lokale til fysik/kemi.

Det var oplagt at indrette det oven på fysiklokalet. Men her havde skolens på daværende tidspunkt to 9. klasser deres klasselokaler.

Men i og med at vi havde kunnet flytte 10. musik og fodbold over i det nyindrettede X-House, kunne vi etablere klasselokaler til 9. klasserne på tredje sal.

Pedel Leo Amby måtte i gang igen efter endnu en høringsrunde med arkitekten. Og vi har nu fået et lokale, der kan rumme de tre fag.

Vi havde med arkitekten aftalt en treårig ombygningsperiode, hvor de ovenstående områder blev indrettet. Men det meget brugte lærerværelse og området omkring det, havde også et stort behov for at blive gen-tænkt og nyindrettet.

Alle parter (og det var mange) blev involveret i en behovsafklaring, og efter flere runder med tegningsforslag endte vi med, at Leo endnu en gang gik i gang med vægge, gulve og lofter. Det resulterede i nyindrettede garderobe-, køkken- og lærerværelsesfaciliteter, som er langt mere tidssvarende end tidligere med fleksible møbler.

Senest er lokalet indrettet med informationsskærm, projektor og lydudstyr.

Skolegård

Skolens skolegård havde gennem årtier været genstand for en generel dårlig samvittighed, da legefaciliteterne ikke længere var tidssvarende, fællesarealet ikke indrettet til børnelege og fliserne alle trængte til

at blive lagt om. Når gården gennem mange år ikke var blevet renoveret, skyldes det dels, at det var et bekosteligt projekt og dels, at det ville gribe ind i alles skolehverdag, mens det stod på.

Men i 2006 blev det endnu en gang nødvendigt at udbedre fejl på kloakrørene under fliserne. Denne gang i ret omfattende grad. Vi besluttede derfor at tage det fulde skridt og få indrettet skolegården, så den kan møde de behov, især de mindste og SFO'en har til det begrænsede areal i skolegården.

Arkitekt Kate Vintov drøftede behovene med alle interesserede brugere, og det kom der en nyindretning af gården ud af. Med en legeplads, der er tilpasset skolens behov, med små mureddelinger, beplantninger og ny belægning. Samtidig fik vi gravet ud til en planlagt fremtidig ændring af skolens krealokaler.

I 1995 deltog skolen i "Plant et træ"-kampagnen, og det resulterede i tre nye egetræer midt i skolegården. Det ene af træerne har tydeligvis vundet kampen mod de to andre og fylder nu smukt ud i skolegården.

Krealokaler

Skolens lokaler til de kreative fag billedkunst, håndarbejde og sløjd, ligger delvis i kælderniveau, og var blevet indrettet i slutningen af firserne. Her fik alle fag et lokalefællesskab blot med en skydedør ind til sløjd.

20 års brug af lokalerne og de ændrede pædagogiske og faglige behov krævede dog efterhånden en nytænkning af lokalerne. Her skulle også adgangen til lokalerne ændres fra trappeopgangen til direkte adgang via skolegården.

Igen fik alle involverede lærere indflydelse på arkitektens tanker og tegninger. Det er der gennem 2009 og 10 kommet nye lækre lokaler ud af, der i højere grad motiverer til kreativ og håndværksmæssig undervisning.

De vigtige pedeller

Alle ombygninger har været håndteret af skolens pedeller. Der er i forvejen et omfattende vedligeholdelsesarbejde på skolens bygninger, så det er et betydeligt arbejde pedellerne gennem tiderne har forestået, når der løbende også har været mange store ombygninger på tapetet.

Skolen har derfor været mere end almindeligt heldig med gennem to årtier at have Leo Amby ansat som pedel og ombygningschef. Han har holdt rigtig mange

projekter i hånden og selv forestået en meget stor del af arbejdet. Skolen er lige så heldig med at have fået ansat Flemming Hedegaard, der er trådt i stedet for Leo. Han håndterer alle ombygninger og vedligeholdelsesarbejder ligeså kompetent. Begge pedeller har haft mange års samarbejde med hjælpepedellerne Steen Møldrup Christensen og Claes Brandt Nielsen, der gennem mange år også har haft fat i de utallige ombygninger.

Skolen har altid haft kvadratmeter-udfordringer, og det tydeligste eksempel på vores søgen efter lokaler, er i pedellernes udgravning af ikke-eksisterende kælder under skolens kontor. Her blev gravet flere lastbilcontainere jord ud, pudset og muret. Så var der pludselig skabt 40 m² lokale til pedelværksted. Intet forsøg på at skaffe nye lokaler, skal være uprøvet....

Børnehaveklassen

Børnehaveklassen på Laursens Realskole startede i 1968.

NJ Fjordsgade havde året før startet deres børnehaveklasse, og det var de eneste 2 skoler, der på det tidspunkt havde bhv. kl. i Århus – en folkeskole og en privatskole.

Børnehaveklassen fik tildelt et lokale på 2. sal, der hvor der i dag er computerlokale.

Værelset havde været den daværende skoleleders soveværelse, tapetet var blomstret og rummet blev opvarmet ved hjælp af en kakkelovn.

Dengang var hr. Graversen, som var en ældre mand, ansat som pedel, og skulle lokalet omdannes til klasseværelse, måtte man selv gå i gang. Rummet fik en skøn himmelblå farve, vi arvede nogle møbler, en "legebrugs" fra Super Brugsen blev en butik, hjemmesyede handskedukker osv. og pludselig opstod der et dejligt klasselokale til børnene.

På etagen under bhv. kl., der hvor skolens kontor befinder sig i dag, boede der en ældre dame, som mente, at der var flyttet elefanter ind på skolen, hun havde jo pludselig fået 16 overboere.

Som tiden gik, fik bhv. kl. vokseværk, og fra at have haft 1 værelse fik vi nu, der hvor skolen har kontor, en 2-værelses lejlighed med eget køkken – senere blev det til en 3-værelses med garderobe og direkte udgang til skolegården – den rene luksus.

Med tiden blev vi lykkelige medejere af et palads – "Det gule palads", hvor vi bor den dag i dag og nu er en del af indskolingen. Bhv. kl. i stueetagen – 1. kl. på 1. sal og 2. kl. på 2. etage.

10. klasse og fodbold

Som en af de første skoler i landet oprettede Laursens Realskole i 1995 en 10. klasse med fokus på fodbold. Ildsjælen bag klassen var nu pensioneret lærer John Andersen. I denne klasse var der 9 timers fodbold på skemaet.

Det blev meget hurtigt en stor succes, og der har gennem årene været en mængde håbefulde, fodboldivrige elever, der har fået udviklet deres talent. I starten deltog klassen altid i Ekstra Bladets store skolefodboldturnering med kulmination i 2001, hvor det blev til en finalekamp og en anden plads i Parken, og sidst

men ikke mindst – sejren og vinderpokalen i 2003.

Siden da har Ekstra Bladet udelukket rene fodboldklasser fra turneringen. Træner Tom Søjberg og lærer John Andersen var derfor med til at starte en turnering for fodbold- og sportsklasser i Danmark. Dette blev starten på Skoleligaen. Her har Laursens Realskole flere gange været i finalen, men vi har dog aldrig vundet. Turneringen vokser år for år, og man kan følge resultater på www.skoleligaen.dk. Træner Tom Søjberg står bag den daglige træning og har gjort det i snart mange år.

Musicals

På Laursens Realskole er vi stolte af at kunne afvikle tre store musicals hvert år.

Musikskolen Laura, de to sjette klasser og 10. Musikklasse. Vi er ikke i tvivl om, at det at øve sig i at performe er en vigtig del af elevernes læringsproces. Til dagligt øver eleverne sig i de forskellige fag med store

og små fremlæggelseopgaver på klassen i de forskellige fag. Men elever, som har musical på dagsordenen, får prøvet at performe for hele skolen samt klasser fra andre skoler, familie og venner.

Arbejdsprocesserne på de forskellige musicals er ikke ens, men lige meget hvilken metode, der anvendes, så står vi hver gang tilbage med en flok mennesker, som

har brudt nye grænser og gamle fordomme om dem selv og hinanden. Glade og stolte.

Ikke ret mange år efter Musikskolen Laura så dagens lys i 1989, har unge mellem 13 og 20 kunnet tilmelde sig musicalholdet. Nogle elever år efter år.

Den nye og den gamle sjette klasse smedes sammen via tre projekttimer om ugen. Teater/musical er blevet det store hovedforløb i disse timer.

I år har vi taget hul på den sekstende årgang af 10. musikklasse, og hvert år har vi lavet en fantastisk mu-

sical. Det beskedne mål har altid været, at produktet skulle være så professionelt som muligt.

Rammen om alle musicals er en totalt omdannet gymnastiksal. Hvis man lægger et øre til væggen i salen på en ganske almindelig dag og lytter godt efter, vil man kunne høre tusindvis af toner og stemmer. Alt fra den store kærlighed, grove sørøveriser, campingsture, Kristus på korset, Beatles- og Abbamusik til nazister i en cabaré. Og måske vil man kunne ane den smukke døende Satine på trapezen i Moulin Rouge...

Lejrture

”At rejse er at leve”, sagde HC. Andersen endnu før, Fru Laursen startede sin skole. Det gør de fleste danskere i år 2011 i rigt mål. Der er ikke det sted på jordkloden, hvor eleverne ikke har været, hvis vi altså samler hele billedet. Ferierejser er noget alle børn kender til, om det er i det nære på camping eller i sommerhus – eller til den anden side af Jorden, så er det kendt!

Sådan var det imidlertid ikke i Fru Laursens tid. Der var det at rejse noget helt særligt og ofte med meget lang transporttid. Den gang fik man i hvert fald sjælen med! Det at være på skolerejse, var derfor noget helt enestående. Selv frem til 1960erne var det at rejse en sjælden ting. Skolerejsen er sikkert noget, de fleste mindes fra deres egen barndom.

På Laursens rejses der mange gange om året. De små klasser er på en fantastisk fællestur, hvor samvær, ude liv og sjove indslag er en fast del af turen. De små prøver at være væk fra familien, og de knytter nye bånd på tværs af klasserne – det er stort for dem! Alle klasser er i det hele taget på en 3-dages lejrtur i løbet af året. Mas-

ser af aktiviteter prøves af i løbet af de 9 år. Det er kun fantasien, der sætter grænsen her.

I sjette, niende og tiende klasse udfordres eleverne på en anden måde. Turen går oftest til udlandet i en uge. Her skal eleverne tale ”udenlandsk”, smage anderledes mad, og de møder i det hele taget en anden kultur. Alligevel er den største oplevelse nok, at man er der sammen. Det er unikt at være af sted med klassekammeraterne. De små situationer huskes, der grines af hinanden, der dannes nye relationer, man skal overvinde noget sammen og måske prøve noget helt nyt.

Skolerejser – eller lejrture er noget, der er værd at værne om. Eleverne fra Laur-sens kommer fra forskellige steder i byen. De har ikke et fælles fritidsliv, bor ikke tæt på hinanden, og ses ikke

hver eftermiddag. For skolen er det essentielt at skabe rammer for fælles oplevelser ud over dem, der er i almindelig skoletid.

Introture i alle de nye klasser er et godt startskud til, at fælles referencer opstår, og til at lære hinanden bedre at kende. Her er alle på udebane og alle er en del af fællesskabet. Det er en glimrende chance for både den enkelte og læreren til at komme ind på livet af hinanden på kort tid. På lejr tur ser de fleste nye sider af hinanden, paraderne falder og andre ressourcer bliver vigtige. Med lidt held ser man hinanden som hele mennesker – ikke ”kun” som skoleelever.

De seneste år er flere udlands-ture gået til storbyer (London, Prag, Barcelona, Berlin,

Paris) eller turene har været af mere aktiv beskaf-fenhed. Her er der prøvet kræfter med adventure i Tjekki, islandske fjelde og vulkaner, flodpramme i Holland, fjeldvandring i Norge eller pister i Østrig.

Mellemtrinet har ofte været på danske øer (Samsø, Tunø, Als, Læsø), andre klasser har besøgt Skagen, Thyborøn, Odense, København, Ribe eller blot en lille hytte uden for Århus. Nogle laver selv mad i små grupper, andre cykler, sejler i kano, rider, oplever kultur og er på museum.

Lige gyldigt hvor lejrturen er gået hen, er det en flok livsglade børn, unge mennesker og lærere, der kommer hjem til det almindelige skoleliv. Det er et skud fælles livsenergi og et afsæt til de næste mange måneders skole-arbejde og sociale liv.....lige indtil næste lejr tur!

Graffiti-maleri

I efteråret 1988 byggede Sydbank en ny filial på Kystvejen i Århus. Rundt om den store byggeplads var der sat et stort hegn op. Det kunne formningslærer John Andersen ikke stå for. Han henvendte sig til banken og tilbød, at skolens elever kunne dekorere hegnet med motiver fra H.C. Andersens eventyr, så det ikke så så trist ud. Banken sagde ja tak, og det startede en række plankeværksmalerier for skolen.

Da plankeværket omkring Sydbank var færdigmalet, blev skolen kontaktet af Nykredit, der var ved at restaurere Nationalbankens gamle filial på Domkirkepladsen. De ville også gerne have Laursens Real-skole til at male plankeværket rundt om byggepladsen. Denne gang valgte formningslærer John Andersen motiver fra Danmark.

Det sidste store malerprojekt, som kun nogle af de store klasser deltog i, var i Djurs Sommerland. Her skulle banden rundt omkring den store rulleskøjtebane peppes op. Desværre er der ingen af kunstværkerne, der eksisterer i dag, men de var fantastisk flotte, så længe det varede.

Aftenskolen SNAP

SNAP er en forkortelse for Sjællandsgade og Nørre Stenbro Aktivitetsprojekt.

SNAP begyndte i efteråret 1986 som et forsøgsprojekt inden for voksenundervisningen. I 1988 fortsatte det som et undervisningsministerielt støttet projekt, der i samarbejde med Laursens Realskole søsatte tanken om skolen som lokalt kulturcenter.

SNAP har siden været et tilbud inden for voksenundervisningen, der først og fremmest har været rettet mod beboerne i lokalområdet, men siden – via mangeartede undervisningstilbud – er blevet et spændende og alternativt tilbud sammenlignet med de store aftenskoler i midtbyen.

Det er naturligvis ønsket, at SNAP er stedet, hvor skolens forældre kreds – i lighed med deres børn – kan mødes og modtage forskellige tilbud om foredrag, undervisning og andre aktiviteter, som rækker ud over, hvad man normalt forventer af en skole.

SNAP har også i de senere år lavet debatskabende arrangementer for forældre, hvor emner som børneopdragelse, pædagogik og skolerelaterede emner har været debatteret i et større forum. Disse arrangementer har været understøttet af kompetente oplægholdere, som har været glimrende katalysatorer for spændende debatter i forældre kreds.

Musikskolen LAURA

I februar 1989 startede musikskolen LAURA, som et resultat af et samarbejde mellem musklærer Hanne Rask Larsen og en musklærer ved aftenskolen SNAP, Ulla Gjesing, der blev ansat som leder.

Musikskolen blev en selvstændig enhed med egen økonomi og uden tilskud fra Laursens Realskole i lighed med SNAP.

LAURA kunne tilbyde både elever og forældre traditionel undervisning og et særligt kursustilbud, hvor forudsætningen var, at barn og voksen skulle følges ad. LAURA var således den første musikskole i landet, der startede rytmikundervisning for de allermindste børn og deres forældre, også kaldet babyrytmik, som stadig er meget populært.

I 1992 overtog Birgitte Stein ledelsen af LAURA, der igennem årene har udviklet sig med stadig flere tiltag og aktiviteter. Hvert år gennemfører man en rytmisk musikfestival, en forårskoncert, børnedage i Musikhuset og en musical. Der er nu omkring 3000 brugere, og LAURA underviser der udover på 55 børneinstitutioner i Århus. Man kan vist godt kalde LAURA en succes.....

LAURA

Dette jubilæumsskrift findes i en elektronisk udgave på skolens hjemmeside.

Her kan du også finde udgivelserne fra tidligere jubilæer.

Det er et meget lille udvalg af skolens billeder der er gengivet heri. Hvis du nysgerrig og gerne vil se flere, vil du kunne bladre i mellem tusindvis af fotos fra skolens aktiviteter på hjemmesiden.